

Ayaktayım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Haziran 2023

Bir düş' ün yangınıdır içine düşülesi acının renksiz varlığında saklı bir hezeyan misali yüreğime çemkiren yalnızlığın ve adaletsizliğin sivri dili.

Meftunu olduğumsa sevgiden ibaret bir hayatı dikte etmişken ve de sözcüklerle dikmişken söküklelerin ömrün tayin edilesi bir yorgunlukla muhatap aşkın sönen ferinde çırpınan kelebekler misali bir güne nasıl sığar canlılığın sür-git ömrü?

Hicabın eşliğinde seken bir canavar.

Gerçeklerin dillendiği yürek ikliminden firar eden sözcükler.

Tahliye edilesi bir düş.

Tecrit edilesi bir düşüş.

Tahayyülünün imkânsız olduğu o çarpık ve sahtekâr gülüş.

Mıntıkam belli mizacım da.

Meali yitik bir günde demlenen acıların kantarı da.

Soyutlandığım hayata delalet bir soykırım mı yoksa arşınladığım yolun da yok iken geri dönüşü ve işte hazanla iştiligal bir haziran sabahında kol kanat gerendir sadece ve sadece yüce Huda.

Muhtırası verildi mi sahi?

Muallim de mi terk etti makamının?

Derlediğim sözcüklerden inşa ettiğim bir karavan iken içinde yaşadığım sözcüklerin endamı ve efkârı.

Doğaüstü güçlerdir gücüme güç katan bazense tam tersi.

Sırça köşkümün de yerinde yellere eserken.

Bir sağanaksa yakalandığım ve işte sağalattığım kadar acıları rahmetine bandığım duyguların ve yağın yağmurun endamında görülmez oldu gözümün akan yaşı.

Bir girift hece imiş ki sevmek çok sevmek ve ritüelim iken bazense kapaklandığıma delalet.

Kap kaçta uğramışsa benlik neye yarar inkârı?

Kaybolması mümkün olmayan rüzgârın savruk nidaları ve işte pekişen özlemim anneme peçesinde sakladığım sözcüklerin bazen duvağı bazen duvarlara tekabül ettiği bir gelenekmişçesine gel-git akıllı tayfası hayatın ya da sarmalında gizin telaşla ördüğüm saçları yazdıklarımın.

Bir cendere imiş meğer anlatılmayanlar.

Cünüp bellenen isyankâr gölgelerden de uzak kaldığım kadarıyla.

Reşit bir ölüm isterdim asla eşliğinden geçmediğim ve işte Araf'ta saklı varlığım ve adağım ve bağladığım çaputlarım evin önündeki yaşlı çınarın da sunumu ile bazense göle maya çaldığım ve uzağında mutluluğun savsaklanmış olsa ne ki varlığım...

Günün penceresine kondum.

Gece gelmeden örttüm perdeleri.

Gerisin geri kaçtığım hangi duyguysa ve hangi mekânsa haz etmediğim elbet acının da umudun da hazzı iken sözcüklerden kendime yaptığım o kâğıttan uçurtma.

Vurdular lakin uçurtmamı.
Vuruldum en can alıcı yerimden.
Yerimden yurdundan olmadan hayat ve zaman da imkân sağlarken.
Bilumum duygunun tekmili ve tekbiri.
Bulamacı hüznün ve gergin bir ipte yürüdüğümünden beri.
Ayaklarım titrese de ayaktayım.
Başım dönse de diktir başım.
Dilemması sözcüklerin ve dilaltı şiirlerim ve meskenim ve meramım ve muhatabım sadece Yaratan.
Uluların ulusu aşkın İlahi Çağrısı:
Ünlenmiş ruhumdan dökülen yaşları ihbar etsin varsın zalim bense efkârlı bir hüznle ve duygularımın
kat izinde çıkmaktayım basamakları.
Hizaladığım bir gülüştür çekincelerimi boca ettiğim.
Çalıntı bir sözcüktür ruhumdan arakladıkları.
Yine de mealimdir annem ve meramı O'nda saklı ve mizacımda kâh şen kâh derdest edilmiş iklimler
sekerken yan basan kederin de isyanında saklı tuttuğum kadar o devasa inancımı.
Salkım söğüt mü?
Ya da kökü kurumuş bir ağaç...
Salkım saçak mı yüreğim ve işte sözcüklerim de değil asla yeknesak.
Üfüren.
Öğüten.
Değirmende beyazlamadı hani boş yere ruhumun saçları ve sükûnet dilediğim bir gün değil sulh bildiğim
bir ömür hiç değil varsa yoksa umudun tekeri ve inancın sunduğu o huşu ve işte askıya aldığım hayatı
benden çalmak isteyen her kimse değildir bile yüreğime kiracı.
Sahibiyim ben duygularımın.
Çalıntı saniyesinde dahi bir asra denk gelen acılarım.
Kula kulluk yapmadığım.
Külümünden doğmanın da itirafı iken yazdıklarım.
Künyemde yazan ismim üstüne üstük mahlas kullanmadan sevk ettiğim iç sesim sevdalandığım kalemin
nazarında çekilesi bir çürük diş gibi ya da çekilesi binlerce derdin muhatabı olsam da vardır elbet bir
çıkış noktası yeter ki istesin yüce Rabbim.
Bir miladı devirdim devireli.
Varsın dolsun da miadı dün de kalan hayallerimin.
Ve işte izotopu evrenin evrelerden geçtiğim bir kehanetin de yolcusu derlediğim gülücüklerden sızan
hüznüme delalet bir tasvirdir ki yaşamak ve tahayyülünün dahi imkânsız olduğu bir sapakta sarmalında
kaderin tüten dumanıdır üstünde şimdi çıkan fırından bir şiir bir nesir bir hikâye dahi asla yetmez içimi
dökmeye...
Yıkadığım ve kuruttuğum duygularım mandalladığım ip belki de boynuma geçireceğim darağacımdır.
Mahzun bir gülüş değil meali ölüm olsa bile yaşanan kaderin nasıl ki ümidini kesmez insan Allah'tan ve
müridi olduğum yolun da hâkimi ve tek sahibi iken sevdalandığım Hancının emsalsiz kudreti ile İnşallah

sağ çıkacağım yeniden bu savaştan...